

Sygn. akt **V K 10/16**

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2016 roku

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSO Małgorzata Wasylczuk

Protokolant: Kinga Mistewicz

w obecności **Prokuratora** Anety Ostromeckiej

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2016 roku

sprawy **K. D.**

urodzonego dnia (...) w L.

syna M. i A. z domu B.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 21 lutego 2006 roku, sygn. akt II **K 33/06**, za przestępstwo popełnione w dniu 12/13 czerwca 1992 roku z art. 279 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat próby; postanowieniem z dnia 06 listopada 2014 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

II Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 19 grudnia 2002 roku, sygn. akt **V K 180/02**, za:

a) przestępstwo popełnione w dniu 19 lipca 2002 roku, z art. 280 § 2 kk na karę 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

b) przestępstwo popełnione w dniu 19 lipca 2002 roku, z art. 197 § 3 kk w zw. z art. 12 kk na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

c) przestępstwo popełnione w dniu 19 lipca 2002 roku, z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk w zb. z art. 189 § 1 kk w zw. z art. 12 kk na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

którym to wyrokiem wymierzono karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 20 lipca 2002 roku;

III. Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 24 maja 2011 roku, sygn. akt II **K 26/11**, za przestępstwo popełnione w dniu 06 stycznia 2011 roku z art. 226 § 1 kk na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w miesiącu; postanowieniem z dnia 04 grudnia 2012 r. zamieniono pozostałą do wykonania karę 8 (ośmiu) miesięcy i 20 (dwudziestu) dni ograniczenia wolności na zastępczą karę 4 (czterech) miesięcy i 10 (dziesięciu) dni pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 29 maja 2013 roku, sygn. akt II **K 330/13**, za przestępstwo popełnione w dniu 28 stycznia 2013 roku z art. 191 § 1 kk na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

V. Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 19 grudnia 2014 roku, sygn. akt **V K 48/13**, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 26 czerwca 2015 roku sygn. akt II AKa 112/15 za:

- a) przestępstwo popełnione od 2011 roku do dnia 17 kwietnia 2012 roku z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i 60 stawek dziennych grzywny w wysokości po 10 złotych każda;
- b) przestępstwo popełnione w lecie 2009 roku z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i 30 stawek dziennych grzywny w wysokości po 10 złotych każda;
- c) przestępstwo popełnione w nieustalonym dniu drugiej połowy 2011 roku z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 60 stawek dziennych grzywny w wysokości po 10 złotych każda;
- d) przestępstwo popełnione w dniu 13 marca 2013 roku z art. 270 § 1 kk na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

którym to wyrokiem wymierzono karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 120 stawek dziennych grzywny w wysokości po 10 złotych każda i zaliczono na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 17 kwietnia 2012 r. do dnia 16 stycznia 2013 r., od dnia 26 maja 2013 r. do dnia 17 lipca 2013 r., od dnia 17 listopada 2013 r. do dnia 24 lutego 2014 r. i od dnia 19 marca 2014 r. do dnia 06 maja 2015 r.

o r z e k a

1. na podstawie art. 569 § 1 i § 2 kpk, art. 85 kk oraz art. 86 § 1 kk - w brzmieniu obowiązującym do dnia 01 lipca 2015 roku, łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punkcie **I**, czyli w sprawie **II K 33/06**, w punkcie **II**, czyli w sprawie **II K 180/02** części wstępnej wyroku i w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeka wobec skazanego K. D. **karę łączną 6 (sześciu) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności**;
2. na podstawie art. 577 kpk i art. 63 § 1 kk, na poczet orzeczonej w punkcie pierwszym kary łącznej **6 (sześciu) lat i 2 (dwóch) miesięcy** pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 24 lutego 2014 roku do dnia 19 marca 2014 roku, od dnia 20 lipca 2002 roku do dnia 03 grudnia 2002 roku, od dnia 13 grudnia 2002 roku do dnia 30 lipca 2007 roku i od dnia 06 maja 2015 roku do dnia 10 czerwca 2016 roku
3. na podstawie art. 569 § 1 i § 2 kpk, art. 85 kk oraz art. 86 § 1 kk, art. 87 kk - w brzmieniu obowiązującym do dnia 01 lipca 2015 roku, łączy karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie **III**, czyli w sprawie **II K 26/11** i karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie **V b**, czyli w sprawie **V K 48/13** części wstępnej wyroku i w miejsce kar jednostkowych orzeka wobec skazanego K. D. **karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności**;
4. na podstawie art. 577 kpk i art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w punkcie trzecim kary łącznej **1 (jednego) roku** pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 16 stycznia 2013 roku do dnia 26 maja 2013 roku;
5. na podstawie art. 569 § 1 i § 2 kpk, art. 85 kk oraz art. 86 § 1 i 2 kk, - w brzmieniu obowiązującym do dnia 01 lipca 2015 roku, łączy kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny orzeczone wyrokami opisanymi: w punkcie **IV**, czyli w sprawie **II K 330/13** i w punkcie **V a), c) i d)**, czyli w sprawie **V K 48/13** części wstępnej wyroku i w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności i grzywny orzeka wobec skazanego K. D. **karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych**;

6. na podstawie art. 577 kpk i art. 63 § 1 kk, na poczet orzeczonej w punkcie piątym kary łącznej **3 (trzech) lat** pozbawienia wolności, zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 17 kwietnia 2012 roku do dnia 16 stycznia 2013 roku od dnia 26 maja 2013 roku do dnia 24 lutego 2014 roku i od dnia 19 marca 2014 roku do dnia 06 maja 2015 roku;

7. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu;

8. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R. B., Kancelaria Adwokacka, Al. (...) lok. (...), (...) W., kwotę 354,24 złotych, tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną skazanemu z urzędu,

9. wydatkami związanymi z wydaniem wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt V K 10/16

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego na rozprawie głównej Sąd ustalił co następuje:

K. D. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 19 grudnia 2002 roku, sygn. akt V K 180/02, za trzy przestępstwa popełnione w dniu 19 lipca 2002 roku: z art. 280 § 2 kk - na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, z art. 197 § 3 kk w zw. z art. 12 kk - na karę 4 lat pozbawienia wolności, z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk w zb. z art. 189 § 1 kk w zw. z art. 12 kk - na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności. Wyrokiem tym wymierzono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 20 lipca 2002 roku.

Kolejno wobec K. D. zapadł wyrok Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 21 lutego 2006 roku, sygn. akt II K 33/06, skazujący go za przestępstwo popełnione w dniu 12/13 czerwca 1992 roku z art. 279 § 1 kk na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby. Prawomocnym postanowieniem z dnia 06 listopada 2014 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

Następnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 24 maja 2011 roku, sygn. akt II K 26/11, K. D. został skazany za przestępstwo popełnione w dniu 06 stycznia 2011 roku z art. 226 § 1 kk na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w miesiącu. Postanowieniem z dnia 04 grudnia 2012 r. zamieniono pozostałą do wykonania karę 8 miesięcy i 20 dni ograniczenia wolności na zastępczą karę 4 miesięcy i 10 dni pozbawienia wolności.

Następnym wyrokiem, który zapadł wobec K. D. był wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 29 maja 2013 roku, sygn. akt II K 330/13, skazujący go za przestępstwo popełnione w dniu 28 stycznia 2013 roku z art. 191 § 1 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Ostatnim wyrokiem, który zapadł wobec K. D. jest wyrok Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 19 grudnia 2014 roku, sygn. akt V K 48/13, zmieniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 26 czerwca 2015 roku sygn. akt II AKa 112/15, skazujący go za:

e) przestępstwo popełnione od 2011 roku do dnia 17 kwietnia 2012 roku z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności i 60 stawek dziennych grzywny w wysokości po 10 złotych każda;

f) przestępstwo popełnione w lecie 2009 roku z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i 30 stawek dziennych grzywny w wysokości po 10 złotych każda;

g) przestępstwo popełnione w nieustalonym dniu drugiej połowy 2011 roku z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 60 stawek dziennych grzywny w wysokości po 10 złotych każda;

h) przestępstwo popełnione w dniu 13 marca 2013 roku z art. 270 § 1 kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrokiem tym wymierzono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności i 120 stawek dziennych grzywny w wysokości po 10 złotych każda i zaliczono na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 17 kwietnia 2012 r. do dnia 16 stycznia 2013 r., od dnia 26 maja 2013 r. do dnia 17 lipca 2013 r., od dnia 17 listopada 2013 r. do dnia 24 lutego 2014 r. i od dnia 19 marca 2014 r. do dnia 06 maja 2015 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dokumentów informacji z (...) - k. 5, 6, 22, 28-32, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 70, 113, 114, 129; danych o karalności - k. 10-13, 14-16, 17-20, 66-68, 119-121; odpisów orzeczeń - k. 21, 33, 69, 83, 84-88, 89-91, 92, 93, 94, 95, 96, 97-104, 105-106; opinii - k. 60; informacji o pobytach i orzeczeniach - k. 61-64; oraz w całości akt sprawy K 149/95, II K 33/06, II K 330/13, II K 180/02, K 532/97, II K 26/11, K 705/93, V K 48/13.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 569 § 1 i § 2 k.p.k., wyrok łączny wydaje się wówczas, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, przy czym właściwym do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji, a jeżeli w pierwszej instancji orzekały sądy różnego rzędu, wyrok łączny wydaje sąd wyższego rzędu. W sprawie niniejszej właściwym do procedowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego, z uwagi na wydanie wyroku w sprawie V K 48/13, był Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie.

Wyrok łączny to instytucja karnoprocesowa, której zadaniem jest realizacja prawa karnego materialnego w zakresie kary łącznej wobec osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów na kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Kryteria łączenia kar i środków karnych określa prawo karne materialne, przy czym z uwagi na treść art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw w przypadku skazanego K. D. zastosowanie mają przepisy prawa karnego, obowiązujące przed dniem 01 lipca 2015 r., wszystkie, bowiem wyżej opisane wyroku uprawomocniły się przed tą datą.

W myśl art. 85 k.k. połączeniu podlegają kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu wymierzone za dwa lub więcej przestępstw popełnionych zanim zapadł pierwszy choćby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Należy mieć przy tym na uwadze, że zgodnie z treścią uchwały Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 roku, sygn. akt I KZP 36/04, która uzyskała rangę zasady prawnej, a która w realiach przedmiotowej sprawy także zachowuje swoją aktualność, zawarty w art. 85 kk zwrot: "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (opubl. OSNKW 2005/2/13). Zgodnie z wskazaną uchwałą możliwe jest wystąpienie nie tylko jednego zbiegu realnego, ale i dalszych, przy spełnieniu warunków wskazanych w art. 85 k.k. Także przy kolejnych zbiegach, obejmujących drugą, czy trzecią grupę przestępstw zawsze wyjściowym punktem odniesienia będzie pozostawał chronologicznie „pierwszy wyrok”, zamykający kolejne grupy przestępstw pozostających w zbiegu. Mówiąc inaczej oznacza to, że przestępstwa popełnione po dacie pierwszego chronologicznego wyroku mogą utworzyć odrębny zbieg (odrębne zbiegi), który może skutkować orzeczeniem odrębnej kary łącznej, bądź kilku kar łącznych (vide uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005r., I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13).

Analizując dane o karalności oraz informację o pobytach i orzeczeniach, a wreszcie treść wydanych orzeczeń dotyczących K. D. Sąd stwierdził, iż wobec skazanego zachodzą przesłanki do orzeczenia trzech kar łącznych za przestępstwa stanowiące odrębne zbiegi realne.

Pierwszym chronologicznie wyrokiem, który zapadł wobec skazanego i który otwiera pierwszy zbieg przestępstw jest wyrok Sądu Okręgowego w Płocku w sprawie II K 180/02. Przestępstwa, za które K. D. został skazany tym orzeczeniem, popełnione 19 lipca 2002 roku pozostają w zbiegu realnym z przestępstwem popełnionym w dniu 12/13 czerwca 1992 roku, za które K. D. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim w sprawie II K 33/06.

Kierując się treścią art. 86 § 1 k.k., który stanowi, że Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności Sąd stwierdził, że w przypadku tego zbiegu przestępstw granice kary łącznej wyznacza kara jednostkowa 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona w sprawie II K 180/02 i suma jednostkowych kar pozbawienia wolności, to jest 12 lat i 9 miesięcy. Sąd wymierzył skazanemu K. D. karę łączną w wysokości 6 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Orzekając tę karę łączną Sąd miał na względzie fakt, że procedując w przedmiocie wydania wyroku łącznego nie był uprawniony do ponownego rozważania okoliczności, które były brane pod uwagę przy wymiarze kar w sprawach podlegających łączeniu. Przy wymiarze kary łącznej natomiast, Sąd podzielił pogląd prawny wyrażony między innymi przez Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 29.10.2009 r, sygn. akt II AKa 189/09, że celem wyroku łącznego nie jest łagodzenie prawno-karnych skutków popełnienia przez sprawcę kilku przestępstw, ale zapobieganie sytuacji, w której sprawca taki, pociągany do odpowiedzialności karnej odrębnie za każde z przestępstw pozostających w zbiegu realnym (art. 85 kk), znajduje się w gorszej sytuacji z perspektywy wymiaru kary niż sprawca, który za takie przestępstwa odpowiada w jednym postępowaniu. (KZS 2009/12/57). Wymierzając karę łączną pozbawienia wolności Sąd zastosował więc dyrektywy karania, a zwłaszcza słuszności i celowości. Sąd nie znalazł przesłanek, by orzec karę łączną, w dolnych granicach, tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Zastosowanie zasady absorpcji przy wymiarze tej kary łącznej prowadziłoby do nieuzasadnionego premiowania sprawcy popełniającego wiele przestępstw. Skazany posiada stosunkowo dobrą opinię z Zakładu Karnego. Opinia ta, w ocenie Sądu, nie może jednak przeważać na korzyść skazanego, a jedynie dowodzi prawidłowości procesu resocjalizacyjnego. Należy natomiast zauważyć, że pomiędzy przestępstwem objętym skazaniem w sprawie II K 33/06, a przestępstwami za które K. D. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Płocku w sprawie II K 180/02 nie ma żadnego związku czasowego, ani też podmiotowo-przedmiotowego. Związek taki występuje pomiędzy przestępstwami objętymi skazaniem w sprawie II K 180/02. Z tego powodu kara łączna wymierzona niniejszym wyrokiem łącznym tylko nieznacznie przekracza wymiar kary łącznej, orzeczonej przez Sąd Okręgowy w Płocku.

Kolejnym chronologicznie wyrokiem, otwierającym drugi zbieg przestępstw, jest wyrok Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim w sprawie II K 26/11. Przestępstwo, za które K. D. został skazany tym wyrokiem pozostaje w zbiegu realnym z przestępstwem popełnionym w lecie 2009 roku, a objętym skazaniem Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 19 grudnia 2014 r. r. w sprawie o sygn. akt V K 48/13. W tym przypadku łączeniu podlega kara 10 miesięcy ograniczenia wolności orzeczona w sprawie II K 26/11 oraz jednostkowa kara 10 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona za wskazany wyżej czyn w sprawie V K 48/13. Granice kary łącznej wyznacza zatem kara 10 miesięcy pozbawienia wolności, jako kara najsurowsza oraz suma kar – z uwzględnieniem treści art. 87 kk – to jest kara 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. W tym przypadku również Sąd nie znalazł podstaw do orzeczenia kary łącznej przy zastosowaniu zasady pochłaniania. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowym, stosowanie skrajnej metody łączenia kar wymaga ustalenia zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności (łagodzących, bądź obciążających). Do takich okoliczności, między innymi należą właściwości i warunki osobiste sprawcy, a także związek czasowy oraz przedmiotowy i podmiotowy poszczególnych przestępstw. Żadna z powyższych przesłanek nie zachodzi. Jak to już wcześniej zostało wskazane K. D. posiada stosunkowo dobrą opinię z jednostki penitencjarnej. Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego W. B. wynika, że skazany nie był karany dyscyplinarnie, był trzynastokrotnie nagradzany regulaminowo. Nie jest on uczestnikiem podkultury przestępczej. Nie stwierdzono zachowań agresywnych. Wobec położonych skazany zachowuje się regulaminowo. Z osadzonymi K. D. prawidłowo układa swoje relacje. Jest on uzależniony od alkoholu i oczekuje na przyjęcie do oddziału terapeutycznego. Skazany karę odbywa w systemie zwykłym. Należy jednak podkreślić, że pomiędzy przestępstwami tworzącymi ten zbieg zachodzi znaczący odstęp czasu. Brak jest jakiegokolwiek związku podmiotowo – przedmiotowego, bowiem w sprawie

II K 26/11, K. D. został skazany za przestępstwo popełnione z art. 226 § 1 kk, zaś w sprawie V K 48/13 - z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk.

W tym miejscu należy nadmienić, iż wobec stwierdzenia warunków do wydania wyroku łącznego obejmującego skazanie w sprawie II K 26/11 oraz skazanie za jeden czyn w sprawie V K 48/13 i wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności kara łączna pozbawienia wolności oraz grzywny orzeczone w sprawie V K 48/13 utraciła moc. Pozostałe kary jednostkowe wymierzone skazanemu w sprawie V K 48/13 były podstawą do orzeczenia kolejnej kary łącznej w niniejszym wyroku. Trzeci bowiem zbieg stanowią: przestępstwo za które K. D. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie w sprawie II K 330/13 oraz pozostałe przestępstwa objęte skazaniem w sprawie V K 48/13. W tym przypadku połączeniu podlegają kary pozbawienia wolności wymierzone za każdy z tych czynów oraz kary grzywny orzeczone za jednostkowe przestępstwa w sprawie V K 48/13.

Granice kary łącznej pozbawienia wolności wyznacza kara najsurowsza za czyn jednostkowy wymierzona w sprawie V K 48/13, to jest 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz suma kar, to jest 4 lata i 11 miesięcy pozbawienia wolności. Jeśli zaś chodzi o karę łączną grzywny, to jej wymiar determinuje kara 60 stawek dziennych, jako najsurowsza z orzeczonych kar jednostkowych oraz kara 120 stawek – jako suma kar, przy czym zgodnie z art. 86 § 2 kk wysokość jednej stawki nie może przekraczać 10 złotych. Kierując się zatem analogicznymi przesłankami, jak w przypadku wcześniej omówionych kar łącznych Sąd doszedł do przekonania, że odpowiadającą dyrektywom wymiaru kar karą łączną pozbawienia wolności będzie 3 lata pozbawienia wolności, zaś karą łączną grzywny będzie 120 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka. Sąd zważył, iż w przypadku tego zbiegu przestępstw odstępy czasowe pomiędzy poszczególnymi czynami nie były znaczące. Nie istnieje żaden związek przedmiotowo – podmiotowy pomiędzy przestępstwem, za które K. D. został skazany w sprawie II K 330/13 a przestępstwami objętymi wyrokiem w sprawie V K 48/13. Taki związek dostrzec jednak należy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które został skazany w sprawie V K 48/13. W tym przypadku, zdaniem Sądu zasadnym będzie orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności przy zastosowaniu absorpcji, zaś kary łącznej grzywny na zasadzie kumulacji.

Mając na uwadze okoliczności dotyczące skazanego K. D., Sąd stwierdził, że kary łączne pozbawienia wolności wymierzone w wyroku łącznym oraz kara łączna grzywny będą właściwą reakcją karną, uwzględniającą funkcję represyjną, prewencyjną i wychowawczą, jakie kara ma spełnić tak wobec skazanego, jak i w stosunku do społeczeństwa. Sąd wyraża nadzieję, że wymierzone kary łączne zmotywują skazanego do zmiany postępowania w przyszłości, w tym przestrzegania społecznie akceptowanych norm postępowania, a jednocześnie będą czyniły zadość społecznemu odczuciu sprawiedliwości.

Na podstawie art. 577 kpk i art. 63 § 1 kk, na poczet orzeczonej kary łącznej 6 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 24 lutego 2014 roku do dnia 19 marca 2014 roku, od dnia 20 lipca 2002 roku do dnia 03 grudnia 2002 roku, od dnia 13 grudnia 2002 roku do dnia 30 lipca 2007 roku i od dnia 06 maja 2015 roku do dnia 10 czerwca 2016 roku

Na poczet orzeczonej kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 16 stycznia 2013 roku do dnia 26 maja 2013 roku, a na poczet kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności, zaliczył okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 17 kwietnia 2012 roku do dnia 16 stycznia 2013 roku od dnia 26 maja 2013 roku do dnia 24 lutego 2014 roku i od dnia 19 marca 2014 roku do dnia 06 maja 2015 roku;

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach Sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

Kierując się treścią § 14 ust. 5 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz kosztów ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348), Sąd zasądził również od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R. B., Kancelaria Adwokacka, Al. (...) lok. (...), (...)W., kwotę 354,24 złotych, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.